உ

வமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருபாதம்.

தருமபுரம் ஆதீனம்

ஸ்ரீ மெய்கண்டான்சித்தாந்த,

மகாநாட்டுத் தலைவர்

சிவஸ்ரீ காசிவாசி

ஈசானசிவாசாரியர்

அவர்கள்,

தலைமையுரை.

(விஷு ஆவணி, க௩ உ,)

1941, ஆகஸ்ட், 29 உ.

79/3

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்த்து.

நன்றுடையானைத் தீயதில்லானை நரைவெள்ளே
றொன்றுடை யானை யுமையொருபாக முடையானைச்
சென்றடையாத திருவுடையானைச் சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடையானைக் கூறவென் னுள்ளங் குளிருமே.

நேச நிறைந்த வுள்ளத்தா னீல நிறைந்த மணிகண்டத்
தீச னடியார் பெருமையினை யெல்லா வுயிருந் தொழவெடுத்துத்
தேச முய்யத் திருத்தொண்டத் தொகைமுன் பணித்த திருவாளன்
வாச மலர்மென் கழல்வணங்க வந்த பிறப்பை வணங்குவாம்.

பண்டைமறை வண்டரற்றப் பசுந்தேன் ஞானம்
பரிந்தொழுகச் சிவகந்தம் பரந்து நாறக்
கண்டவிரு தயகமல முகைக ளெல்லாங்
கண்டிறப்பக் காசினிமேல் வந்தவருட் கதிரோன்
விண்டமலர்ப் பொழில்புடைசூழ் வெண்ணை மேவும்
மெய்கண்ட தேவன்மிகு சைவ நாதன்
புண்டரிக மலர்தாழச் சிரத்தே வாழும்
பொற்பாத மெப்போதும் போற்றல் செய்வாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகில் காணப்படும் உயிர்கள் அண்டசம் (முட்டையிற்றோன்றுவன) சுவேதசம் (வேர்வையிற்றோன்றுவன) உற்பீசம் (வித்து வேர் முதலியவைகளினின்றுந் தோன்று

வன) சராயுசம் (கருப்பையிற்றோன்றுவன) என நால்வகைப் பட்டு, தாவரம், நீர்வாழ்வன, ஊர்வன, பறவை, விலங்கு, மனிதர், தேவர் என்னும் எழுவகைப்பிறவி பேதமுடையன. இவ்வெல்லா வுயிர்களுக்கும் உண்டி, உறக்கம், பயம், இன்பம் உரியன; ஆயினும் இன்பத்தைத் தெரிந்துணர்ந்து சாதனத்தால் பெறக்கூடிய உயிர்கள் மக்களும் தேவர்களுமே. அவற்றுள்ளும் தேவர் முதலியோர் உயர்ந்த பதவிகளைப் பெறுதற்குரிய சாதனங்களைச் செய்து கொள்ளுதற்கு மக்கட் பிறவியே உரிமையுடையது. இம்மக்கள், துன்பத்தை விடுத்து இன்பம் பெறுதற்கு நாடி முயன்று நிலைபெறுன இன்பம் இது இதுவென்று தாம் தாம் அறிந்த அளவில் முடிபு கட்டினர்; இங்ஙனமே மக்களுட் சிறந்தோரும், முனிவரும், தேவரும், தேவரின் மேலாய நிலையினரும் நிலைபெறுகிய இன்பமும் அது பெறுதற்குரிய நெறியும் தாம் தாம் அறிந்த அளவு ஆராய்ந்து முடிவு செய்தனர். அம்முடிபுகளே சமயங்களாம்.

அவைகளுள் மக்களுட் சிறந்தோரால் அமைக்கப் பெற்ற சமயங்கள். உலகாயதம் பௌத்தம் ஆருகதம் என்னும் பழைய சமயங்களும், பிற்காலத்துத் தோன்றியவைகளும், இக்காலத்துத் தோன்றுகின்றனவுமாம். இனி முனிவர் முதலியவர்களால் அமைக்கப்பெற்றசமயங்கள் மீமாஞ்சை சாங்கியம் யோகம் வேதாந்தம் முதலிய வைதிக சமயங்களாம். பாஞ்சராத்திரம், இரணிய கருப்பம், பாசுபதம் முதலாயின தேவர்களாலும் அவரின் மேலாகிய உருத்திரர்களாலும் அமைக்கப்பெற்ற சமயங்களாம்.

இனி முழுமுதற் கடவுளாகிய பரமசிவனுல் அருளிச் செய்யப்பட்ட சமயம் சைவமாம். அது சிவனுல் ஆக்கப் பெற்றமையின் அப்பெயர் பெற்றது.

சமயநூல்களெல்லாம் கூறும் பொருள்கள் இறைவனும் இறைவனுலியம்புநூலும், அளவைகளும், பொருளியல்பும், வேண்டுஞ்செய்தி முறைமைகளும், பெத்தமும், முத்தியும் என்னும் இவைகளேயாம். இவைகளை ஒவ்வொரு சமயநூல்களும் வெவ்வேருகக் கூறும். நம்முடைய சைவத்துக்குரிய இறைவன் சிவபெருமானே என்பது வெளிப்படை. அவ்விறைவனியம்பிய நூல்கள் வேதசிவாகமங்களே; அளவை, பொருள்களையறியும் ஆன்மசிற்சத்தியே; பொருள்கள் பதி பசுபாசங்களே; வேண்டுஞ் செய்தி முறைமைகள் சரியை கிரியாயோக ஞானங்களே. பெத்தமாவது ஆன்மஞானம் மும்மலங்களால் மறைப்புண்டு கிடத்தலே, ஆன்மா மும்மலங்களும் நீங்கப் பெற்றுச் சிவானந்தம் அனுபவிக்கப்பெறுதலே முத்தியின் பமாம். இது

"படிக்கு நூல்கள் சிவாக மம்பசு பாசமோடு பதித்திறம்
எடுத்தியம்புவ தீசன் வார்கழ லேத்திடுந் தொழிலென்றுமே
விடுத்திடும்பொருள்காம மாதிகள்வேண்டிடும்பொருளீண் [டருள்
முடித்து மும்மலம்விட்டு நின்மலனேடுநின்றிடன் முத்தியே"

என்னும் சிவஞானசித்தித் திரு விருத்தத்தாலும் உணரலாம்.

இனி நம் சமயத்துக்குரிய இறைவனூல் இரண்டனுள் வேதத்தின் பொருள், சைவாசாரியர்பால் சிவாகமங்களை முறையே ஓதியுணர்ந்தார்க்கன்றி ஏனையோர் அறியும் பான்மைத்தன்று. அது,

"இருட்பெருங் கடலுள் யாமத் தெறிமருத் திடைப்பட் டாங்குப்
பொருட்பெருங் கடலாம் வேதம் புடைதொறு மலைப்ப வின்னாள்
அருட்பெருங் கடலே யெய்த்தே மமைந்தில துணர்வி யாங்கள்
மருட்பெருங் கடலி னீங்கும் வண்ணமொன் றருடி யென்றார்"

என, வேதமுழுவது மோதியுணர்ந்த பிரமபுத்திரர்களாகிய முனிவர் கூற்றாக வருங் கந்தபுராணச் செய்யுளானும்,

"ஞான சம்பந்த ஞான தேசிக
நல்லருட் டிறத்தா னம்பி நீயே
பல்லுயிர்த் தொகுதியும் பயன்கொண் டுய்கெனக்
குடிலை யென்னுங் தடவய னுப்பண்
அருள் வித் திட்டுக் கருணைநீர் பாய்ச்சி
வேத மென்னும் பாதபம் வளர்த்தனை
பாதப மதனிற் படுபயன் பலவே, அவற்றுள்,
இலைகொண் டுவந்தனர் பலரே யிலையொரீஇத்
தளிர்கொண் டுவந்தனர் பலரே தளிரொரீஇ
அரும்பொடு மலர்பிஞ் சருங்கா யென்றிவை
விரும்பினர் கொண்டுகொண் டுவந்தனர் பலரே
அவ்வா றுறுப்பு மிவ்வா று பயப்ப
ஒரும்வே தாந்தமென் றுச்சியிற் பழுத்த
ஆரா வின்ப வருங்கனி பிழிந்து
சாரங் கொண்ட சைவசித் தாந்தத்
தேனமு தருந்தினர் சிலரே"

எனவரும் இவ்வாதீனத்துக் குமாரகுருபர சுவாமிகள் திருவாக்கானும் இனிதறியப்படும்.

இக்காலத்துள்ள வேதபாஷ்யங்களும் அவற்றை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் பெயர்த்தெழுதிய மொழிபெயர்ப்புக்களும் புறச் சமயத்தார்கள் இயற்றியன; ஆதலின், அவையெல்லாம் பெய்யான பொருளுடைகளெனக் கொள்ளலாகாது. இது பற்றி ஒரு சிறிது ஈண்டுக் காட்டுதல் நன்மை

தருமென எண்ணுகிறேன். வேதங்களின் சிறந்த பகுதியாகிய ஸ்ரீருத்ரம் பதினொரு அநுவாகமுடையது; ஆதலின் 'உருத்ரை காதசனீ' என்றும், நூறு உருத்திரர்களை அதிதெய்வ மாகவுடைமையால் 'சதருத்ரீயம்' எனவும் பெயர் பெறும். இதற்குச் சாயணாசார்யர் பட்ட பாஸ்கரர் முதலியோர் பாஷ்யங்கள் எழுதியுள்ளார்; இத்திருவுருத்திரத்தின் இறுதியநுவாகத்திலே இதன் அதிதேவதைகளாகிய நூறு உருத்திரர்களுச்கும் வணக்கங் கூறப்படுகிறது.

'நமோருத்ரேப்யோயேபிருதிவ்யாம்யேந்தயரிக்ஷேயேதி வியேஷாமந்நம் வாதோ வர்ஷ மிஷவஸ்தேப்யோ தச ப்ரா சீர்தசோதீசீர் தசதக்ஷிண தசப்ரதீசீர்தசோர்த்வாஸ்தேப் யோநமஸ்தே நோ ம்ருடயந்து'' என்பது அவ்வுருத்திர மந்திரப்பகுதி. இப்பகுதிக்குப் பாடிய மெழுதினோர் கூறிய பொருள்களையும் நமது சைவஞானசார்யர் கூறிய பொருள் களையும் நாம் அறிவோமானல் அதுகொண்டே ஏனைய வேதப்பொருள்களின் பாடியங்களும் மொழிபெயர்ப்புக் களும், எவ்வாறிருக்குமென்பது தெளிவாகும். பாடியகாரர் இருவருங் கூறிய பொருள் வருமாறு:—

உருத்திரர்களுக்கு வணக்கம், எவர்கள், நிலத்திலும் இடைவெளியிலும் விண்ணிலும் இருக்கிறார்களோ எவர்களுக்குச் சோறும், காற்றும், மழையும் அம்புகளாயுள்ளனவோ அவர் (ருத்ரர்) களுக்கு வணக்கம். எவ்வித வணக்கமேனின், கிழக்கே பத்து; அஃதாவது கிழக்கு முகமாக அஞ்சலி செய்யுங்கால், பத்து விரல்கள் கிழக்குமுகமாக ஆகின்றன, இவ்வாறே தெற்கு முதலிய திக்குக்களிலும் கூட்டியுரைக்கற்பாற்று, இத்தகைய; (பத்துவிரல்கள் அவ்வத்திசை நோக்கியுள்ள) அஞ்சலி விசேடங்களால்

அவ்வுருத்திரர்களுக்கு வணக்கம் ஆகுக; அவ்வுருத்திரர்கள் எங்களுக்கு இன்பஞ் செய்வார்களாக; என்பதாம்.

இனி, ஸ்ரீமத் உமாபதி சிவாசாரிய சுவாமிகள் பௌஷ்கராகம விருத்தியின் அத்துவ சோதனைப் பிரகரணத்தில் நிவிர்த்தி கலாசோதனைகூறுங்கால், அதன்கண்ணுள்ள நூற்றெட்டுப் புவனங்களின் அதிபர்களாகிய உருத்திரர்களைக் கூறி இவர்கள் தைத்ரிய சாகையின் உருத்திரப் பிரசின முடிவிலே அவ்வத்திக்கின்கணுள்ள உருத்திரர்கள் பப்பத்து எண்ணிக்கையோடும் வணக்கத்தோடும் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்கள்; என்று உரைத்தருளினார்கள்; இருகை விரல்கள் பத்தும் கிழக்கு முதலிய திசைகளில் நுனியாக வமைந்த வணக்கமென்ற பாஷ்யகாரர் உரையும், கிழக்கு முதலிய திக்குக்களில் பப்பத்து உருத்திரர்களாக இருக்குமவர்க்கு வணக்கமென்ற சைவாசாரியருரையும் எவ்வளவு வேறுபாடு உடையன வென்பதும் எது உண்மை என்பதும் நாம் உணரத்தக்கன.

சிவநேயச் செல்வர்களே!

ஸ்தாலிபுலாக நயமாக இங்குக் கூறியது கொண்டு வேதங்களுக்கு வேற்றுச்சமயிகள் கூறிய உரைகளும் அவற்றின் மொழிபெயர்ப்புக்களும் வேத வாய்மைச் செம்பொருளைத் தெரியவொட்டாமல் மயக்கஞ் செய்வனவேயாம். என்பதறியப்படும். ஆதலின், வேதப்பொருளைச் சிவாகம ஞானக்கண் கொண்டு உணரவேண்டுமென்பது தெளிவாம்.

இனி, வேதத்தின் மெய்ப்பொருள் இனிதாகவிளங்கும் பொருட்டு அதன் பாடியம்போல அருளிச் செய்யப்பெற்ற சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டாம். அவற்றின் சாரங்களைத்

தொகுத்தெடுத்து உபதேசிக்கப்பெற்ற உபாகமங்கள் இரு நூற்றேழு உள்ளன; அம்மூலாகமங்கள் பலவற்றிற்கும், உபாகமங்கள் பலவற்றிற்கும் பேருரை வகுத்த ஆசிரியர்கள் ஸ்ரீராமகண்டர், ஸ்ரீநாராயணகண்டர் முதலிய ஆதி சைவ குல சிகாமணிகளேயாவர்; இவர்கள் அருளிச்செய்த ஆகம உரைகளில் இப்போது கிடைக்கக்கூடியனவாயுள்ள, மிருகேந்திர விருத்தி, மதங்கவிருத்தி, பௌஷ்கரவிருத்தி முதலியன வெளிவராதிருப்பதும், தமிழில் வராதிருப்பதும் பெரிதும் வருந்தத்தக்கதே. சிவாகமங்கள் வெளிவராதிருப்பது இப்போதுதான் என்பதில்லை. மெய்ப்பொருணாயனார்பால்.

“உங்கணா யகனார் முன்ன முரைத்தவா கமநூன் மண்மேல்
எங்குமில் லாத தொன்று கொடுவந்தேன்”

என முத்தநாதன் கூறியதனாலும்,

“பேறெனக் கிதன்மே லுண்டோ பிரானருள் செய்தவிந்த
மாறிலா கமத்தை வாசித் தருள்செய வேண்டும்”

எனநாயனார் கூறிய ஆர்வ மொழியாலும் நாம் ஆறுதலடைவோமாக;

மிருகேந்திரவிருத்தியில் ஆசிரியர் நாராயண கண்டர் தாம் உரை செய்தற்குக் காரணம் கூறும் வழி,

“உபர்யுபர்யேவ க்ருதாநி கைச்சின் மதாந்தராணாம் நிபந்தநாநி| நோத்பின்னமுத்ரம் த்வித மத்ய யாவத் தஸ் மாத்குருர் மா மிதமன்வசாத்ஸ:|| பிறமதங்களின் கிரந்தங்கள் சிலரால் மேன்மேலும் செய்யப்பட்டுள்ளன; இந்த (மிருகேந்திராகம) நூல் இதுகாறும் இடப்பட்ட முத்திரைதிறக்கப்படவில்லை. ஆதலால் எமது குரவர் இதற்கு உரை செய்

யும்படி கட்டளையிட்டார் என்று கூறுவதும்; ஸ்ரீஉமாபதி சிவாசாரியர் பௌஷ்கரவிருத்தியில், "உத்தேசமாகஎடுத்துக் கொண்ட ஆறு பதார்த்தங்களுள் காரகபதார்த்தம் பரீக்ஷிக்கப்படாமைக்குச் சமாதானங் கூறி முடிவில், இப்படலம் எங்கேனும் கிடைக்குமாயின் இச்சங்கைக்கு இடமில்லை" என்று கூறுவதும் சிந்திக்கத்தக்கன.

இனிச் சிவாகமங்களுடைய தோற்றம் பற்றியும், அதனைச் சிவபெருமான் நாரணன் முதலாயுள்ள தேவர்கட்கு அருளிச்செய்த முறைபற்றியும் சிவாகமங்கூறுவதைத் திருமுறைகளும்,

"அண்டர்தமக் காகமநூன் மொழியும் ஆதியை"

என்பது முதலிய திருப்பாடல்களால் உபதேசிக்கின்றன; நமது உமாபதி சிவனாரும் பௌஷ்கரவிருத்தியில் சிவாகம வரலாறு சுருக்கி எழுதியதை இங்குத் தருதல் நலந்தரும்; அது வருமாறு:—

"மலர்தலை யுலகின்கண் மும்மலங்களான் மறைப்புண்ட அறிவுந்தொழிலு முடைமையாற் கடப்பதற்கரிய பிறவிப் பெருங்கடனடுவு ளழுந்தி, அதனைக் கடந்துய்யுமாறறியாத அனைத்துயிர்களையும் உய்யக்கொள்ளும் பொருட்டுப் பேரருள் நிறைந்த மூவிருகுணத்து முதல்வனாய பரமசிவன் காமிக முதல் வாதுள மிறுதியான அருணூல்களை நாத முதலிய வடிவினவாக அருளிச் செய்தான்.

பின்னர், அம்முதல்வன் சதாசிவ வடிவினனாகியும் நின்று நாத முதலிய வடிவினவாகிவந்த அவ்வாகமங்களையே எண்ணிறந்த செய்யுள் வடிவாகப் பகுத்துப் பிரணவர் முதலிய சிவன்கள் பதின்மருக்கும் அநாதிருத்திரர் முதலிய

உருத்திரர் பதினெண்மருக்கும் காமிக முதலிய தொகுதி முறையானே உபதேசித்கருளினன். இதனைத்தந்திராவதார படலத்தில் விரித்துக்காட்டுவாம்.

இனி, அவ்வவ்விடங்களினின்றும் முறையானே மாமேரு சிகரத்தை அடைந்த அவ்வாசமக் கடலினின்றுஞ் சாரமாக எடுத்து மந்தவுணர்வுடையோர்க் கருளுதற் பொருட்டு நான்கு பாதங்களுடைய பௌட்கரமெனப் பெயரிய ஆகமத்தை அறிவுறுத்கருளிய சீகண்ட முதல்வன்பாற் சரியை கிரியா (யோக) பாதங்களைக்கேட்ட சனற்குமார முனிவர் முதலாயினோர் பதி முதலிய ஆறு பொருள்களையுந் தெரித்துரைக்கும் ஞானபாதத்தைக் கேட்குங் காதலுடையராய் அம்முதல்வன் றுதியையே மங்கலமாகக் கருதி அப்பெருமானது திருமுக நோக்கம்பெற்றுத் துதித்தன் முன்னுக வினவுகின்றனர்" என்பதாம்.

இங்ஙனம் கூறிய சிவாகமங்களின் நாற்பாதங்களுள் ஞானபாதத்து ஓதும் பொருள்களை ஆராய்ந்து நிர்ணயம் செய்வதற்கு எழுந்தது சிவஞானபோதமென்பது கைலாய பரம்பரைச் சந்தான குருமரபின் வந்த ஆசாரியர்கள் எல்லோரும் அருளிய உண்மையாகும். சிவஞானபோதம் என்ற பெயரும் இப்பொருள் தருவதென்பது திராவிட பாடியகாரர் முதலிய பேராசிரியர்கள் காட்டியவாறுபற்றி யுணரப்படும். அஃதாவது:— சிவஞானம் இரண்டு வகைப்படும். அது, சிவஸ்ய ஸமவேதா யா சக்திர் ஞானுத்மிகாமலா ஸைவஜ்ஞான மிதிப்ரோக்தம் சாப்தந்ததநுமாபகம்.';

இதன் பொருள்:- "உயர்ஞானமிரண்டாம் மாறுமலமகல அகலாத மன்னுபோதத் திருவருளொன் றென்றதனைத்

தெளியவோதுஞ் சிவாகமமென் றுலகறியச் செப்புநூலே"
என எமது ஸ்ரீமத் உமாபதி சிவம் விளக்கியருளியபடி, திரு
வருள் ஞானம் ஒன்று; மற்றொன்று அதனை அனுமானஞ்
செய்துணர்த்தும் சிவாகமமாம், சிவாகமம் பற்றி அநு
மானஞ்செய்த திருவருள்ஞானத்தை யுணருமாறு, நமது
சந்தான துவிதீய குருமூர்த்திகளாகிய ஸ்ரீமத்அருணந்தி சிவம்
"ஆரியமாய் அறம்பொருளோடின்பம் வீடெல்லாம் அறைந்
துயிர்கட்கு அறிவு செயல் அளிப்பதுநூல் அந்நூல், சூரிய
ராய் உள்ளவர்கள் ஓதவோதிக்கொண்டுவரலால் முன்னே
குற்றமின்றிச், சீரிய பேரறிவுடையோன் செப்ப வேண்டும்"
என அருளியவாற்றானறியப்படும்.

திருவருள்ஞானத்தை யுணர்த்துவது சிவாகமங்களெல்
லாவற்றிற்கும் உரியதேயாம். ஆதலின், இங்குச் சிவஞானத்
தைப் போதிப்பதென்பது, சிவாகமங்களின் பொருள்களை
முரணறுத்து நிர்ணயிப்பது என்பதாம். இது சிவஞான
பாடியத்துங் காண்க.

சிவாகமங்கள் அனைத்தினுங் கூறப்படும் பொருள்களை
முழுதுணர்ந்து முரணறுத்துரைத்தல் ஏனையோரால் இய
லாததாதலின், முற்றுணர்வுடைய இறைவனே அதுசெய்தல்
வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. ஆதலின் சிவஞான
போதம் முதற்கண் கல்லாலின்நிழலின் வீற்றிருந்த ஆதிகுருவா
கிய சிவபெருமானே அருளிச்செய்தாரென்பது குருமரபின்
வந்தோர் துணிபாம். சித்தாந்த மென்ற பெயர் சிவாகமங்
கட்கேயுரியது. அது "சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்" என்
னும் சித்தியார்த்திருவாக்கும் உணர்த்தும். எனவே சிவாக
மங்களாகிய சித்தாந்தத்தின் பொருளை நிச்சயித்துரைக்கும்
சிவஞான போதத்தைக் குருமரபால் பெற்று விளக்கியரு

ளிய அருட்குரவர் ஸ்ரீமெய்கண்டசிவனாராவர்; ஆதலின் அவ ரருளிச்செய்த சித்தாந்தமாகிய சிவஞானபோதமும் அதன் வழிநூல் சார்பு நூல்களும் மெய்கண்ட சித்தாந்தம் என வழங்கப்பெறும். இந்த மகாநாடு மெய்கண்ட சித்தாந்த மாகிய சிவஞானபோதத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி உரைகளை நாமெல்லாம்கேட்டு மெய்யுணர்வு பெறுதற்பொருட்டுத்திருக் கைலாய பரம்பரை மெய்கண்ட சந்தானத்தின் வந்த திருத் தருமையாதீனத்துக் குருஞானசம்பந்த மூர்த்திகளின் திரு மரபில் இருபத்து நான்காவது குருமூர்த்திகளாய் இங்கே எழுந்தருளிய ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முகஞானதேசிக சுவாமிகளால் கூட்டுவிக்கப்பட்டது. ஆகலின் இந்த மகாநாடு "மெய்கண் டான்சித்தாந்தமகாநாடு எனப்பெயர்பெற்றதுமிகவும் பொரு த்த முடையதே.

மெய்கண்டதேவர் குருமரபால் சிவஞானபோதத்தைப் பெற்றுத் தமிழில் எமக்களித்தருளினர் என்பது "முன்னுள் இறைவனருள் நந்திதனக் கியம்ப நந்தி, கோதிலருட்சனற் குமாரர்க்குக் கூறக்குவலயத்தின் அவ்வழியெங் குருநாதன் கொண்டு, தீதகல எமக்களித்த ஞானநூல், என அருணந்தி குரவர் விளக்கியருளியதனல் தெளியப்படும். இப்பாடலில் எமக்கென்றது தமிழ்மக்களாகிய நம்மவர்க் கென்பது பொருள், ஆதலின் தமிழ் மொழியால் அருளிச் செய்தா ரென்பதும், "இயம்ப" கூற, கொண்டு, அளித்த ஞானநூல் என்பதனல் இயம்பியதும் கூறியதும் வாக்கியத் தொடரால் யாக்கப்பட்ட நூலேயா மென்பதும் பெறப்படும்.

இனி ஆசிரியர் மெய்கண்ட சிவனார்க்குப் பரஞ்சோதி முனிவர் உபதேசஞ்செய்ய, அவ்வுபதேச மொழியையே நூலாகச்செய்து தந்தாரென்றும், வடமொழியில் நூல்மெய்

கண்டார்க்குமுன் இல்லை என்றும் இக்காலத்துக் கூறுவாருமுளர்; வடமொழிச் சிவஞானபோதத்தை மெய்கண்டசந்தான குரவராகிய ஸ்ரீமத் உமாபதி சிவனார் தாமருளிய பௌஷ்கர விருத்தியில் ஐந்திடங்களில் பிரமாணநூலாக உதாரணங் காட்டுதலானும், அவ்வாசிரியர் காலத்துக்கு அடுக்கவிருந்த சதாசிவ சிவாசாரியர் வடமொழிச் சிவஞான போதத்துக்கு அம்மொழியில் உரை செய்து நூல் வரலாறு கூறுவதானும் சிவாக்கிரயோகிகள் இந்நூலுக்குப் பாடியம் செய்திருத்தலானும், அப்பய்ய தீக்கிதர் சிவார்க்க மணிதீபிகையில் இரண்டாஞ் சூத்திரத்தை எடுத்துரைத்தலானும் ஞானப் பிரகாச முனிவர் வெள்ளியம்பலவாண முனிவர் முதலிய வடமொழி வல்லுனரெல்லாம் உரை செய்தும் உதாரணமாக வெடுத்தாண்டும் பி ர மா ண மா க க் கொள்ளுதலானும், உலகுடை நாயனார் "அருட்டுறை யண்ணல் மொழிபெயர்த் தருணூல் முதலா மூன்று நூற் கருத்தும்" என மொழி பெயர்ப் பென்பதைக் கிளந்துரைத்தலானும், இங்ஙனமே திராவிட மாபாடியம் வகுத்த ஆசிரியர் சிவஞான யோகிகள் சூத்திரந்தோறும் 'இங்ஙனம்' பாடத்தை மொழி பெயர்த்துக் கொண்டு" என்று கிளந்துரைத்தலானும், இவ்வாறு மெய் கண்ட சந்தான குருமரபில் வந்த ஆசிரியன்மா ரெல்லாரும் ஒரோமுகமாகக் கூறிவரு முண்மையை அல்லாதார் இல்லை என்பது பொருந்துமா என்பது அறிஞர் ஆராயத்தக்கது.

இனி, தமிழ்ச் சிவஞானபோதத்திலுள்ள நயம் வட மொழிச் சிவஞானபோதத்துக்கு இல்லை எனக் கூறுவாரு முளர். வடமொழியிலும் செந்தமிழிலும் நிரம்பிய பெரும் புலமை வாய்ந்த அருளாளர்களாகிய ஸ்ரீமதுமாபதிசிவனார்,

சிவாக்ரயோகிகள் அப்பய்யதீக்ஷிதர், திராவிடமாபாடியகாரர் முதலிய தொல்லாசிரிய ரெல்லாரும் இருமொழி நூற்கும் ஒரே பொருள் கண்டு ஒற்றுமைப்படுத்தி உபதேசித்தருளு தலால் தமிழ்நூலுணர்ச்சி யொன்றுமேயுடையார் இது நய முடையது அது நயமில்லாதது என்று கூறுவதன் பொருத் தம் அறிஞர் ஆராயத்தக்கது.

இனி, அவர் கூறுபவற்றுள் இரண்டொன்று இங்குக்காட் டப்படும். தமிழ்ச் சிவஞானபோத முதற் சூத்திரத்தில் "அவ னவ ளதுவெனும்" என்று கூறியிருக்க, வடமொழிச் சூத் திரம் "பெண்ணுண லியாதி" என்று கூறுவது நயமில்லை யென்பர் "பெண்ணாகி யாணாயலியாய்" என்பது முதலாகத் திருமுறைகளுள் வருவன பலவும் நயமில் முறையென்று கொள்ளலாமா? "அன்னையும் பிதாவும்" "அம்மையே யப்பா" அம்மையப்பரே யுலகுக் கம்மையப்பர்" என்பனவும் இங்குச் சிந்திக்கத் தக்கன; "எனும்" என்னும் தமிழ்ச் சூத்திரவாக்கியத்துக்கும் ஆதி "என்னும் வடமொழிச் சூத்திர வாக்கியத்துக்கும் பொருள் ஒன்றே யென்பது திராவிடமாபாடியகாரர் விளக்கி யருளினர்.

இனி, "மூவினைமையின்" என்ற தொடரின் பொரு ணயம் "கார்யதர்சநாத்" என்ற வடமொழிச் சூத்திரப்பகு திக்கு இல்லையென்பர். கர்த்தாவுண்மையைச் சாதிப்பதற்குக் கார்யம் என்ற சொல் சிறந்த சாதனமா மென்பது உபாபதி சிவனார் பௌஷ்கரத்தில், "கார்யபதந்து த்ருஷ் டாநதே சாதனவைகல்ய சங்காபரிகாராய" என்று கூறியது பற்றியறியப்படும். இதன் பொருள் "கார்யமென்னுஞ்

சொல் திருஷ்டாந்தத்தில் சாதனக்குறைவு பற்றிய ஆசங்கையை நீக்குதற்பொருட்டு" என்பதாம்.

இனி, மலத்துளதாம் என்ற சொற்றொடர் வடமொழிச் சூத்திரத்தில் இல்லை என்பர். இதனைத் திராவிடமாபாடியகாரர் முதற்சூத்திரபாடிய முடிவில், "அற்றேல்வடமொழி முதற் சூத்திரத்தில் மலத்தால் என்பது இல்லையாலோவெனின், அற்றன்று; நாலாம்பாதத்தில் இதனால் என்பது (அஸ்மாத்) மலத்தால்என்னும்பொருட்டு; ஆண்டுச் சிருட்டிப்பன் இதனால் என்பதை இதனால் சிருட்டிப்பன் எனமாறிப் பொருளுரைக்க; அற்றேல் சுட்டுப்பெயர் முன் வந்ததனைச் சுட்டுவதே யாகலின் அங்ஙனம் வாராத மலத்தைச் சுட்டுமாறு என்னையெனின், அற்றன்று; சுட்டுப் பெயர் முன்வந்ததனையே சுட்டுமென்னும் நியமம் செய்யுளுக்கின்மையானும், சூசிப்பது சூத்திரமாகலானும் நாலாஞ் சூத்திரத்து வருவதனை ஈண்டுச் சுட்டுப்பெயரால் சூசிப்பித்தாரெனக் கொள்க; இஃதுணராதார் இதனால் என்பதற்கு 'இங்ஙனமாகலின்' எனப்பொருளுரைப்பர். அது கூறுமையே பெறப்படுமென்றொழிக; அற்றாகலினன்றே, ஆசிரியர் இங்ஙனமாகலின் அந்தமாதியென்று ஓதாது வாளாகூறியொழிந்ததூஉமென்க" என்று தமிழ்மொழி வடமொழிச் சூத்திரங்கட்கு ஒற்றுமைப்பொருணயங்காட்டி மேல்வருஞ் சூத்திரங்களிலும் அவிரோத நயனம் செய்தருளுகின்றார்.

இனி, என்மனார் புலவரென்பது வடமொழிச் சூத்திரத்துள் இல்லை என்பர். ஒருமொழியிலுள்ள நூலை மற்றொருமொழியில் பெயர்த்துச் செய்வோர் அந்நூலிலுள்ள மொழிகளுக்கெல்லாம் நேரான பதம் தாம் பெயர்க்கும் நூலில் எழுதவேண்டுமென்பது பொருத்தமில்லை. அது

"நிதாய ஹ்ருதி விச்வேசம் விதாய குருவந்தனம்
பாலானும் சுகபோதாய க்ரியதே தர்க்க சங்க்ரஹ:
யஸ்யாஹு ராக மவித: பரிபூர்ண சக்தே
ரம்சே கியத்யபி நிவிஷ்டமமும் பிரபஞ்சம்
தஸ்மை தமாலருசி பாஸுர கந்தராய
நாராயணீ ஸஹசராய நமச்சிவாய"

என்னும் தர்க்க சங்கிரக சிவதத்துவ விவேகங்களின் சுலோகங்களோடு,

"மன்ற வாணனை மனத்திடை நிறுவிவண் டுறைசை
வென்ற சீர்நமச் சிவாயமெய்க் குரவனை யிறைஞ்சி
என்ற னைப்பொரூஉ மிளையவர்க் குணர்வினி துதிப்பச்
செந்த மிழ்ச்சொலாற் செயப்படுந் தருக்கசங் கிரகம்.
உலகெ லாந்தன தொருசிறு கூற்றினு ளமைய
அலகி லாற்றலா னிறைந்தவ னெனவரு ணூலோர்
குலவி யேத்துவோ னெவனவ னுமையொரு கூற்றின்
அலர்க றைக்களச் சிவபிரா னடியிணை போற்றி"

என்னும் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யுட்களை ஒப்புநோக்க வல்லார் ஒவ்வொரு மொழிக்கும் மொழிபெயர்ப்பில் நேரான பதமிருக்கவேண்டுமென்று கூறார்; ஏனைய சூத்திரங்களுக்குக் கூறியவைகளும் இங்குக்கூறிய ஒற்றுமை நயம்பற்றியுணர்ந்து மாறுபாடின்மை தெளியப்படும்.

இவ்வாறு வடமொழியிலும் தமிழ் மொழியிலுமுள்ள சிவஞான போதம் ஒன்றே என்பதும் வடமொழியில் அருளிச் செய்தவர், கல்லால் நிழலில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆதி குரவராய சிவபெருமானே என்பதும் அக் குருமரபில் அந்நூலைப் பெற்று நாமெலாம் உய்யும்படி தமிழில் அருளிச்

செய்த கருணையாளர் திருவெண்ணெய் மெய்கண்டதேவ ரென்பதும் தெளிவாயிற்று. ஸ்ரீ அருணந்தி குரவரும், ஸ்ரீ உமாபதி சிவனாரும் தமிழ்ச் சிவஞான போதம் மொழி பெயர்ப்பு நூலென்பது கூறிற்றிலர் எனின், அவ்விரண்டு ஆசிரியன்மாரும் மேற்கோள் ஏது உதாரண மென்னு மிவை மெய்கண்டார் அருளிச் செய்தா ரென்பதையும் கூறிற்றிலர்; ஆதலின், அவர் கூறுதிருத்தலின் நாம் மெய் கண்டதேவர் செய்திலர் என்று கூறுவோமா? கூறோம். அது போலவே மொழி பெயர்ப் பென்று கூறுவிடினும் மெய்கண்ட சற்குரு சம்பிரதாயத்தில் வந்த அருட் பெரியா ரெல்லாம் மொழி பெயர்ப்பு நூலென்றே கிளந்துரைக்கும் உண்மையை, அல்லாதார் இல்லை என்பது பொருத்த மற்றதாம்.

இனிச் சிவஞான போதப்பாயிர மிரண்டினும்,

"எந்தை சனற்குமரனேத்தித் தொழவியல்பாய்
நந்தி யுரைத்தருளு ஞான நூல்—சிந்தைசெய்து
தானுரைத்தான் மெய்கண்டான்றாரணி யோர் தாமுணர
வேது திருட் டாந்தத்தா லின்று"

என்றும், 'நந்திமுனிகணத்தளித்த வுயர் சிவஞானபோதம்' என்றும் கூறப்படலால் நங்குருமரபுக்கெல்லா முதற்குரு நாதனாய திருநந்தி குரவரே சீகண்ட முதல்வர்பாற் கேட்ட சிவஞான போதத்தை முனிவர் கணங்களுக்கு உபதேசத் தருளினரென்பது தெளிவாகப் பெறப்படுகின்றது. இவ்வாறு கிளந்துரைத்தல்பற்றித் தங்கொள்கை நிலை பெறுதொழித தலின் பாயிரச் செய்யுட்கள் வேண்டா வென்பாருமுளர். அவ்வாறாயின் ஒவ்வொருவரும் தத்தங்கொள்கைக்கு மாறு

பட்ட பகுதிகளை வேண்டாவென்பர்; வேண்டாவெனின் ஒருநூலும் நிலைபெறு தொழியும்; ஆகலின் இது கொள்ளற் பாலதன்று.

சித்தாந்த ஞானச் செல்வர்களே !

இக்காலத்தில் ஏனைய சச்சரவுகள் போலத் தமிழ் மொழி வடமொழி பற்றிய விவாதங்களும் நிகழுகின்றன. நாம் நம்முடைய பரமாசாரிய சுவாமிகள், 'ஆரியத்தொடு செந்தமிழ்ப் பயன் அறிய வேண்டும் 'என்றும்' தமிழ்ச் சொல்லும் வடசொல்லும் சிவபிரான் தாணிழல் சேர்தற்குச் சாதனங்களாமென்றும், சைவத்திற்குரிய உண்மைநூல்கள் எந்த மொழியிலிருப்பினும் அவை யெல்லாம் வேதநூல் சைவநூல்களாகிய முதனூல்களினின்றும் விரிந்தநூல்களே என்றும் நமக்கு உபதேசித் தருள்வதால் அவ்வுபதேசவழி யினின்று பெருமானை வழிபாடு செய்து பேரின்பவாழ்வுற முயல்வதே நாம் செய்யத்தக்கது.

இனி அங்ஙனம் மெய்யான இன்ப வாழ்வு பெறுதற் குரிய நம்முடைய இயல்பும் அதனைப் பெறுவித்தற்குரிய பெருமானியல்பும் அதனை இதுகாறும் நாம் பெறுதற்குத் தடையாயிருந்த பொருளினியல்பும் அத்தடையை நீக்கி அப்பேற்றைப் பெறுவிக்கும் சாதனத்தினியல்பும் அச்சாத னத்தைப்பெறும் வழியும் அதனைச் சாதிக்கும் முறையும் சாதித்ததனல் வரும் இன்பத்தின் இயல்பும் என்னுமிவைகளை நாம் உள்ளவாறுணர வேண்டுவது நமது கடமை. அங்ஙனம் உணர்தற்கு இந்த மனிதசரீரம் இன்றியமையாத சாதனம். இது இன்ன காலத்தில் நீங்குமென்பது நம்மால் அறியப் படாதது. இச்சரீரம் கருவினுள் அழியினும் அழியும்.

கருவினுள் பரிணமித்தழியினும் அழியும். கருவினின்று பிறந்தழியினும் அழியும். பாலனாய் அழியினும் அழியும்; தருணனாய் அழியினும் அழியும்; முதியனாய் அழியினும் அழியும். ஆதலால் இந்தக் கிடைத்தற்கரிய சரீரத்தைப் பெற்ற நாம் இது உள்ள பொழுதே மானுடப் பிறவியாற் பெறவேண்டிய பேற்றைப் பெறுதற்கு உரிய ஞானத்தை அறிதற்கு இச்சிவஞான போதக் கேள்வி சிந்தனை முதலிய வைகள் அவசியமாகச் செய்யத்தக்கன; ஆயினும் நமக்குள்ள வினைப் பயன்களை அனுபவித்தற்கு உரிய முயற்சியிலேயே நம்மை நமதுள்ளம் தள்ளுகின்றது. அவ்வழியும் ஏதோ புண்ணிய வசத்தால் சிவஞானபோத முதலிய மெய்கண்ட சித்தாந்த நூல்களைப் படிக்கவும், கேட்கவும் விருப்ப மெய் தினும் அவற்றை நமக்கு எடுத்துச் சொல்வாரும், விளங்க வைப்பாரும் எங்கும் கிடைப்பது அரிதினுமரிது; நானும் இமயமலை வரை சென்று பார்த்தும் எங்கும் எவரையும் காணப்பெற்றிலேன்; இங்ஙனம் சிவஞானத்தை விரும்பும் அன்பர்களுக்கு அதனை அளிப்போர் அரியராகிய இக்காலத் தில் நம்முடைய ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகா சந்நிதானம் கருணை கூர்ந்து இந்த மகாசபையைக் கூட்டுவித்துச் சிவஞானபோத உபன்யா-சத்தை நாமெல்லோரும் கேட்டு நலம்பெறும் வண்ணம் செய்கருளுகின்ற சிவஞான தானச்செயல் அறிஞர்க ளெல்லாம் போற்றுதற்குரியது.

அன்பர்களே!

நம்முடைய சைவாதீனங்கட்கு ஞானதானஞ் செய்யு மியல்பு புதியதன்று; இந்த ஆதீனத்திலிருந்தே நம்முடைய குமரகுருபரசுவாமிகள் இமயமலைவரையுஞ் சென்று சித் தாந்த ஞான வெற்றிக்கொடி நாட்டியருளினார்கள்; ஸ்ரீ வெள்ளி

யம்பலவாண சுவாமிகள் பலதேசங்களிலுஞ் சென்று பலமாணவர்களுக்குக் கருவி நூல்களும் சமயநூல்களும் கற்பித்ததுமன்றி முத்தி நிச்சயபாஷ்யம் ஞானுவரண பாஷ்யம் மிருகேந்திரமூல மொழிபெயர்ப்பு முதலிய அரியபெரிய நூலுரைகளைச் செய்தருளினர்கள். கற்பனைக் களஞ்சிய மாகிய துறைமங்கலம், சிவப்பிரகாச முனிவர் முதலியோர் வெள்ளியம்பலவாண சுவாமிகள் திருச்செந்தூரிலிருக்கும் பொழுது அங்குச்சென்று தொல்காப்பியம் பாடங்கேட் டாரென்றுங் கூறுப; மற்றும்பல ஆதீன ஞான முனிவர் களும் நம் பாரதநாடெல்லாஞ் சென்று சைவக்கொடி நாட்டி அங்கங்கேயுள்ள அரசர் முதலியோர்பால் பூதானங் களைப்பெற்று அவற்றை மூலகுருபீடங்களுக்குச் சமர்ப் பித்து அந்த நிலங்களினின்றும் பெருநிதியம் பெறும்படி செய்துள்ளார்கள்; இங்ஙனம் செய்துவந்த ஞானபீடங்கள் சிறிது காலம் பராமுகமாய் இருந்த குறையை நீக்குதற் பொருட்டு நம்முடைய ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகாசன்னிதானம் இந் தப்பீடத்துக்கு எழுந்தருளியதுமுதல் பலபல சைவநூல்களை அச்சிடுவித்து விலையின்றி (இலவசமாக) வழங்கியும் சிவா லயங்களையெல்லாம் கண்டார் கண்களிக்கும்படி ஜீர்ணோத் தாரணஞ் செய்தும், பலகோபுரங்களைப் புதுக்கியும், ஆல யந்தோறும் பூசை, விழா, சைவோபந்யாசம், சைவநூல் நிலயங்கள் முதலியன சிறப்பாக நடைபெறச்செய்தும், இத் தருமையம்பதியில், திராவிட வேதபாடசாலை ஸ்தாபித்தும், சைவசமய பரிபாலனம் செய்து வருவது எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சியைத்தருகின்றது. இன்னும் சைவசித்தாந்த சாஸ் திரபாடசாலை, சிவாகம பாடசாலை முதலிய வித்தியா நில யங்களும் தாபனஞ் செய்யத் திருவுளங்கொண்டிருப்பது தெரிந்து மிகவும் மகிழ்கின்றோம்.

இப்பொழுது இங்கே இந்த ஞானமகாசபையைக் கூட்டி நாம் எல்லோரும் நன்மை யுணர்ந்துய்யும்படியான பரோபகாரிகளாய் விளங்குகின்றார்கள்; இன்னும் இது காறும் வெளிவராத பௌஷ்கரவிருத்தி ஸ்ரீமிருகேந்திராகம சரியை கிரியாபாத விருத்தி முத்தி நிச்சயபாஷ்யம் ஞானுவரணபாஷ்யம், சைவபரிபாஷை முதலிய அருமையான நூல்களைச் சைவர்களுக்கு எளிதில் கிடைக்கும்படி அச்சிடுவித்து மொழிபெயர்ப்பித்து வெளியிடவும் திருவுளம் பற்றியிருப்பது நாமெல்லோரும் செய்த தவப்பயனே.

இன்னுமொரு சிறு விண்ணப்பம் இங்குத் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். நம்முடைய சிவாலயங்களுக்கெல்லாம் விதிவிதாயகமாயுள்ள சிவாகமங்கள் பலவும் அச்சிடப்படாமல் சிதைவுற்றுவருகின்றன. முன் அச்சிட்ட காமிகம்காரண முதலிய ஆகமங்களும் பிழை மலிந்து கிடக்கின்றன; இவைகளில் ஒவ்வொரு பெரிய ஆலயங்களுக்கு ஒவ்வொரு ஆகமமாக அச்சிடுவித்து வெளியிடுவதும், சிவாகமங்களையும் தமிழ் ஞானநூல்களையும் கருவி நூல்களோடு தகுதியுடைய மாணுக்கர்களுக்கு உணவு உறையுள் முதலியன உதவி நல்ல ஆசாரியர்களால் கற்பிப்பதும் இன்றியமையாது செய்யத் தக்கன; இவற்றிற்குச் சமய அறநிலயப் பாதுகாப்பாளரும் ஆலய அதிகாரிகளும், சைவப் பிரபுக்களும் துணை செய்து நமது ஆதீன குருபீடாதிபதிகளுடன் ஒத்துழைப்பார்களானல் நம்சமய அறங்களெல்லாம் தழைத்தினிதோங்குமென்று எண்ணுகிறேன்; இங்ஙனம் இந்த மகாநாட்டில் என்னுடைய எண்ணங்களை யெல்லாம் தெரிவிக்கும்படி உரிமை தந்து இந்தத் தலைமைத் தானத்தில் அமரும்படி செய்த நம்முடைய மகாசந்நிதானத்துக்கும் அவர்களுடைய

திருக்கூட்டத்தாருக்கும் இவ்விடம் விஜயம் செய்திருக்கும் அன்பர்களுக்கும் தீர்க்காயுளும் அரோக திடகாத்திர முதலிய எல்லா நலன்களும் மேன்மேலும் பெருக அருள் செய்யும் வண்ணம் அங்கயற்கண்ணி தன்னொடு மமர்ந்த ஆலவாய்ச் சொக்கலிங்கப் பெருமானைச் சிந்தித்து வணங்கி வாழ்த்துகிறேன்.

உருவா யருவா யுளதா யிலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க்
கருவா யுயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவா யருள்வாய் குகனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

Sri Chandra Press,
Mayavaram.